

Sygn. akt VI U 1402/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 8 kwietnia 2016 r., znak: (...)

w sprawie: J. W.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie kapitału początkowego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia przy obliczaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonego J. W. wynagrodzeń uzyskanych przez niego w Gminnej Spółdzielni (...) w G. w następującej wysokości:

- 31.858,60 (trzydzieści jeden tysięcy osiemset pięćdziesiąt osiem 60/100) zł za rok 1977,
- 54.937 (pięćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset trzydzieści siedem) zł za rok 1978,
- 64.121 (sześćdziesiąt cztery tysiące sto dwadzieścia jeden) zł za rok 1979,
- 67.983 (sześćdziesiąt siedem tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt trzy) zł za rok 1980,
- 87.579 (osiemdziesiąt siedem tysięcy pięćset siedemdziesiąt dziewięć) zł za rok 1981,
- 109.365 (sto dziewięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt pięć) zł za rok 1982,
- 33.756 (trzydzieści trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt sześć) zł za rok 1983.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. zaskarżoną decyzją z dnia 08.04.2016 r. ustalił wartość kapitału początkowego ubezpieczonego J. W.. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10

kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1980 r. do 31.12.1998 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 49,43%.

Odwołujący się od tej decyzji ubezpieczony J. W. wskazał, iż organ rentowy dokonując ustalenia jego kapitału początkowego nie uwzględnił wynagrodzeń rzeczywiście uzyskanych w okresie pracy w Gminnej Spółdzielni (...) w G. od 01.08.1973r. do 15.04.1983r. ZUS uwzględnił wynagrodzenia uzyskane za pracę u wspomnianego pracodawcy za okres 1980-1983 jedynie w wysokości kwot minimalnego wynagrodzenia.

Ubezpieczony w treści odwołania podniósł, iż wysokość wypłaconych wynagrodzeń z tytułu zatrudnienia w tymże zakładzie pracy w okresie 1977-1983 wynika z treści list płac (k. 39 akt rentowych dot. wniosku o rentę z tyt. niezdolności do pracy). Z uwagi na to, iż te listy płac nie zostały podpisane przez żadnego pracownika, skarżący wniósł o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków. Ubezpieczony doprecyzowując swoje żądanie, stwierdził, iż wnosi o wyliczenie kapitału początkowego w oparciu o wynagrodzenie uzyskane w latach 1977-1986, w wyniku czego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego powinien wynosić 76,86%, a nie jak wynika z treści zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 08.04.2016r. 49,43%.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony J. W. pracował w GS (...) w G. w latach 1973-1983 jako kierowca wynagradzany według stawki godzinowej. Odbierał wynagrodzenie na podstawie listy płac, którą podpisywał. Listy płac podpisywał prezes spółdzielni i główny księgowy. Na podstawie list płac dokonywano zapisów w protokolarzu, do którego przepisywano treść list płac w zakresie wysokości rocznych wynagrodzeń pracowników. Kserokopie kart protokolarza ubezpieczony otrzymał od przechowawcy akt a wskazane w tych kserokopiach kwoty były rzeczywistymi wysokościami rocznych zarobków ubezpieczonego w poszczególnych latach. W latach 1977-1983 wynagrodzenia ubezpieczonego wynosiły następujące kwoty:

-31.858 zł 60 gr za rok 1977;

- 54.937 zł za rok 1978;

- 64.121 zł za rok 1979;

- 67.983 zł za rok 1980;

- 87.579 zł za rok 1981;

- 109.365 zł za rok 1982;

- 33.756 zł za rok 1983.

Od 20.10.1969 r. do 28.12.1990 w GS (...) w G. była zatrudniona jako starszy referent do spraw zatrudnienia i płac K. K.. Potwierdziła ona w trakcie zeznań przed Sądem Okręgowym, że zapisy w protokolarzu, w którym odnotowywano treść list płac zgodne były z zapisami wysokości wynagrodzeń ubezpieczonego na kontach księgowych i od tych kwot odprowadzano składki na ubezpieczenie społeczne. Tych zapisów dokonał pracownik spółdzielni (...). Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali w (...) w G. świadkowie M. N., J. P. i J. Ś..

K. K. potwierdziła jedynie własnym podpisem w legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego okresy zatrudnienia w GS (...) w G., bo nie było wtedy pieczętek imiennych.

dowód: kserokopie protokolarza k. 41-48, świadectwo pracy ubezpieczonego k.19 akt rentowych, legitymacja ubezpieczeniowa k.69 akt rentowych, zeznania świadków K. K., M. N., J. P., J. Ś., zeznania ubezpieczonego-zapis protokołu rozprawy k. 26.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez ubezpieczonego a w szczególności kserokopii zapisów protokolarza w którym odnotowano wysokość rocznych zarobków ubezpieczonego w spornym okresie na podstawie list płac sporządzanych u jego pracodawcy. Wysokość tych kwot jako rzeczywistego wynagrodzenia ubezpieczonego potwierdziły zgodne zeznania świadków K. K., M. N., J. P., J. Ś. a szczególnie świadka K. K. –referenta ds. płacowych w (...) w G. i samego ubezpieczonego. Ponieważ zeznania świadków i ubezpieczonego były zgodne i uzupełniały się wzajemnie Sąd Okręgowy dał im wiarę i uznał, że dowody powyższe mogą być podstawą wyrokowania.

Wysokość zarobków w niniejszej sprawie była faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.) i kwestią sporną między stronami.

Zgodnie z poglądami prezentowanymi w judykaturze okoliczność ta może być przed sądem udowodniana wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 2 lutego 1996 r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239; 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257; 8 sierpnia 2006 r., I UK 27/06, OSNP 2007/15-16/235; 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, LEX nr 390123; wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 października 2006r., III AUa 509/06, LEX nr 253495).

Zgodnie z art.173 ust.2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

W myśl art. 174 ust. 1 tej ustawy Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1)okresy składowe, o których mowa w art. 6;

2)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3)okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Skoro postępowanie dowodowe potwierdziło iż wysokość wynagrodzenia rocznego ubezpieczonego w spornym okresie wynosiła kwoty wynikające z zapisów w protokolarzu, Sąd Okręgowy na podstawie cytowanych przepisów uznał, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie a organ rentowy winien przy ustaleniu wysokości kapitału początkowego ubezpieczonego uwzględnić rzeczywiste wynagrodzenia ubezpieczonego uzyskane w trakcie zatrudnienia w (...) w G. w latach 1977-1983 i dlatego na podstawie art.477¹⁴§ 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

SSO Ewa Milczarek